

Meldpunt Long COVID voor medewerkers in de sector Zorg & Welzijn

Resultaten januari – juni 2022

Geschreven door

Totta Research
(onderdeel van Blue Field Agency)

In opdracht van

FNV

Inhoudsopgave

Inleiding

Pagina 3

Samenvatting

Pagina 5

Resultaten

Pagina 7

Bijlagen

Pagina 15

Inleiding

Inleiding

FNV heeft in januari 2022 een meldpunt ingericht voor zorgmedewerkers die Long COVID klachten ervaren en vermoeden dat zij op het werk besmet zijn geraakt met COVID-19. Bij dit meldpunt kunnen zorgmedewerkers aangeven welke klachten ze hebben overgehouden aan COVID-19 en wat voor impact dit heeft op hun algehele functioneren. FNV wil met dit meldpunt de financiële, maatschappelijke en mentale gevolgen van Long COVID onder zorgmedewerkers zichtbaar maken.

Het meldpunt geeft inzicht in de volgende informatie:

- In welke mate ervaren (ex) Long COVID-patiënten nog steeds fysieke of psychische klachten?
- Hebben (ex) Long COVID-patiënten financiële schade opgelopen of verwachten zij hier in de toekomst mee te maken te krijgen?
- In hoeverre zoeken werkgevers samen met werknemers met Long COVID naar een oplossing?

Deelnemers aan het meldpunt zijn voornamelijk werkzaam in de volgende branches: Verzorgings- en verpleeghuiszorg (22%), Ziekenhuizen (algemeen) (15%), Gehandicaptenzorg (11%), Thuiszorg (8%), Geestelijke Gezondheidszorg (6%) en in de Kinderopvang (6%).

FNV wil met dit meldpunt de discussie aangaan met de politiek en overheid over financiële compensatie van zorgmedewerkers met Long COVID.

Samenvatting

Samenvatting

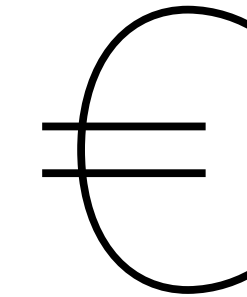
De deelnemers aan het meldpunt hebben een breed scala aan klachten overgehouden aan COVID-19

In de eerste plaats heeft bijna elke melder in het meldpunt minder energie door Long COVID. Daarnaast kampt een ruime meerderheid van de melders met neurologische klachten in de vorm van verminderde concentratie en vergeetachtigheid. Verder zijn kortademigheid en regelmatige hoofdpijn veelvoorkomende klachten onder melders. Spontaan geven deelnemers ter aanvulling geregeld aan last te hebben van spierpijn, gewrichtspijn en overprikkelingsklachten. Het verdere scala aan ongemakken waar (een deel van) de melders last van heeft, zij het in mindere mate, is breed.

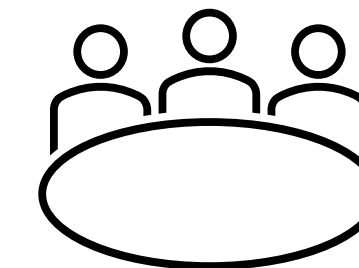
(Langdurige) long COVID heeft vaak (ingrijpende) financiële gevolgen

Drie op de vier melders geven aan momenteel financiële gevolgen te ondervinden van Long COVID. Een nog grotere groep, bijna negen op de tien deelnemers, verwacht in de toekomst geconfronteerd te zullen worden met verschillende (financiële) gevolgen door Long COVID. Salarisverlaging heeft de grootste impact. Ruim vier op de tien melders zijn op hun salaris gekort omdat ze één jaar of langer ziek zijn. Onder deelnemers die al (bijna) twee jaar ziek zijn, gaat dit op voor bijna negen op de tien. Ook het revalidatietraject is voor sommigen een investering gebleken; één op de drie melders heeft hier kosten voor gemaakt.

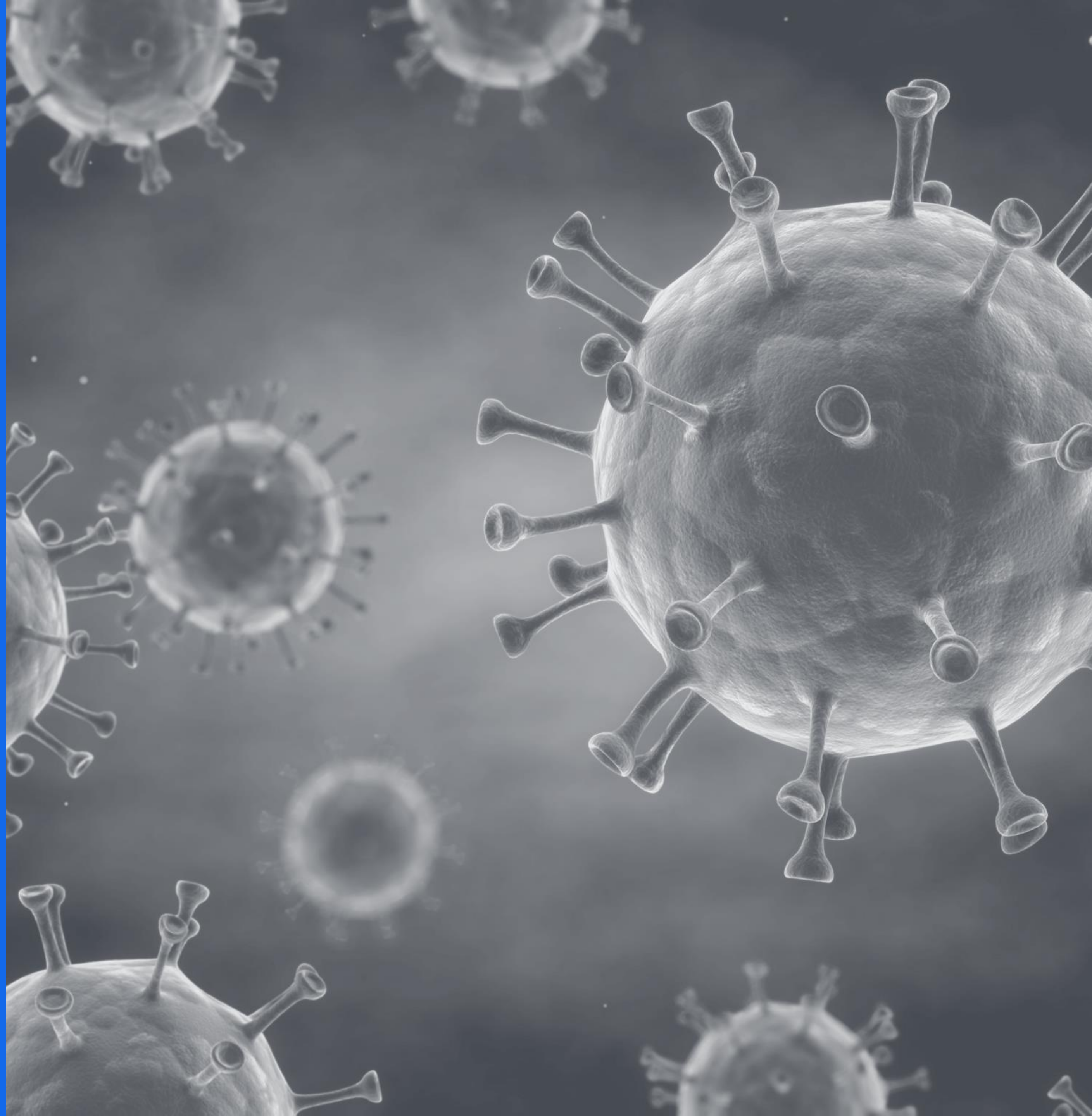
Werknemers zijn zelden in gesprek met hun werkgever over een (financiële) oplossing

De meeste deelnemers aan het meldpunt denken dat ze op het werk (in de zorg) besmet zijn geraakt met COVID-19. Desondanks is maar een kleine groep in gesprek met hun werkgever over een oplossing voor de geleden financiële schade door Long COVID. Deelnemers staan over het algemeen onwillig of twijfelend tegenover het aansprakelijk stellen van hun werkgever om zo de geleden schade te verhalen.

Eén op de vijf deelnemers, ofwel 1.000 mensen, was bij het doen van de melding bijna twee jaar ziek en liep toen het risico zijn/haar baan kwijt te raken en een WIA-uitkering te moeten aanvragen. Deze groep was ondanks het urgente karakter van hun situatie niet vaker in gesprek met hun werkgever.

Resultaten

Ruim acht op de tien deelnemers aan het meldpunt hebben Long COVID, het restant twijfelt of Long COVID de oorzaak is van hun klachten

Welke situatie is op jou van toepassing?

(basis: deelnemers meldpunt, n=4799)

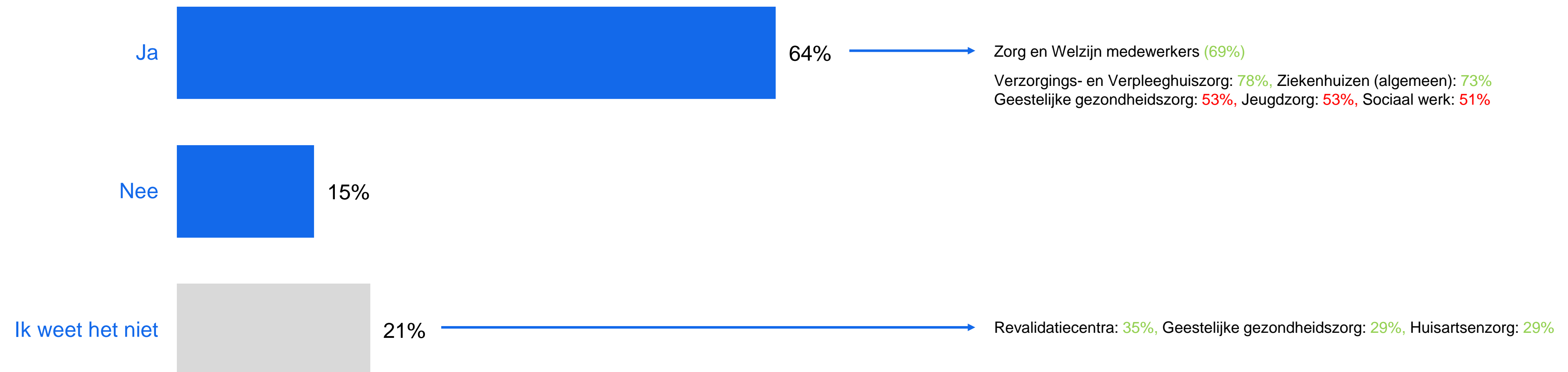

Twee op de drie melders denken dat ze op het werk besmet zijn geraakt met COVID-19; één op de zeven denkt van niet, de rest weet het niet

Zorg en Welzijn medewerkers denken vaker besmet geraakt te zijn op het werk dan melders die niet in de sector Zorg en Welzijn werken. Personeel in de verzorgings- en verpleeghuiszorg en in de ziekenhuizen geeft vaker aan besmet te zijn geraakt op het werk. Zorgprofessionals in de geestelijke gezondheidszorg, de jeugdzorg en in het sociaal werk, geven op hun beurt relatief minder vaak aan besmet te zijn geraakt op het werk. In de revalidatiecentra, geestelijke gezondheidszorg en in de huisartsenzorg twijfelen medewerkers relatief vaak of ze op het werk besmet zijn geraakt.

Denk je dat je op het werk besmet bent geraakt met COVID-19?

(basis: deelnemers meldpunt, n=4799)

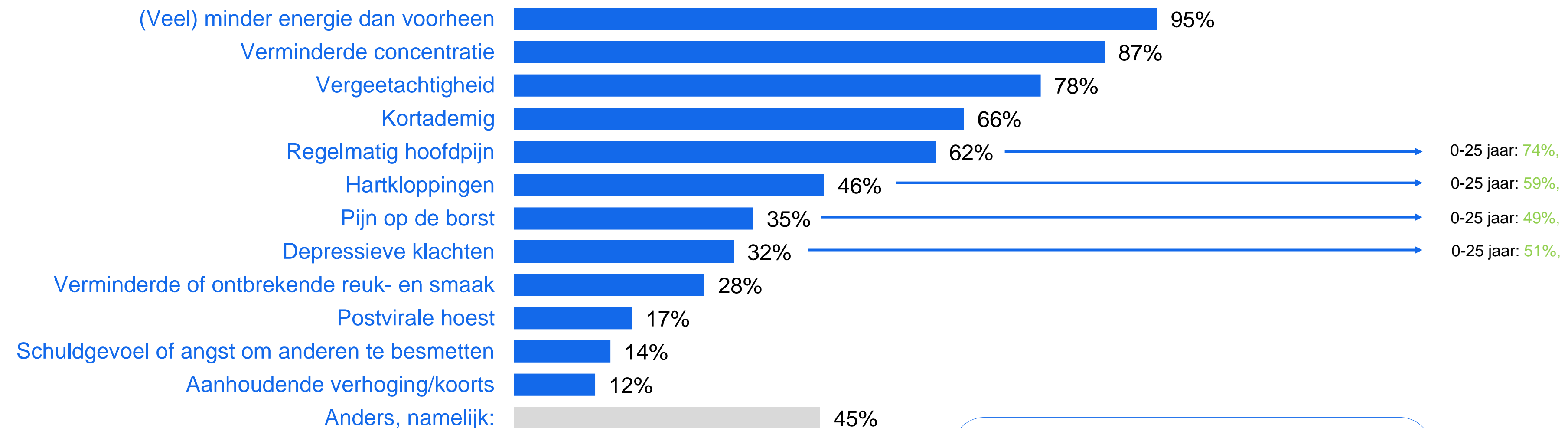

Melders hebben meerdere klachten overgehouden aan COVID-19; bijna iedereen kampt met minder energie

Daarnaast heeft een ruime meerderheid van de deelnemers aan het meldpunt neurologische klachten in de vorm van verminderde concentratie en vergeetachtigheid overgehouden aan COVID-19. Het verdere scala aan ongemakken waar (een deel van) de melders last van heeft is breed. Spontaan geven deelnemers ter aanvulling geregeld aan last te hebben van spierpijn, gewrichtspijn en overprikkelingsklachten. Jongeren hebben ten opzichte van andere leeftijdsgroepen vaker last van hoofdpijn, hartkloppingen, depressieve klachten en pijn op de borst. Zij die al (bijna) twee jaar ziek zijn hebben over het algemeen last van meer klachten dan gemiddeld.

Er zijn verschillende klachten die mensen hebben én overhouden aan COVID-19. Heb jij een of meer van deze klachten (nog steeds)? Zo ja, welke?

(basis: deelnemers meldpunt, n=4799)

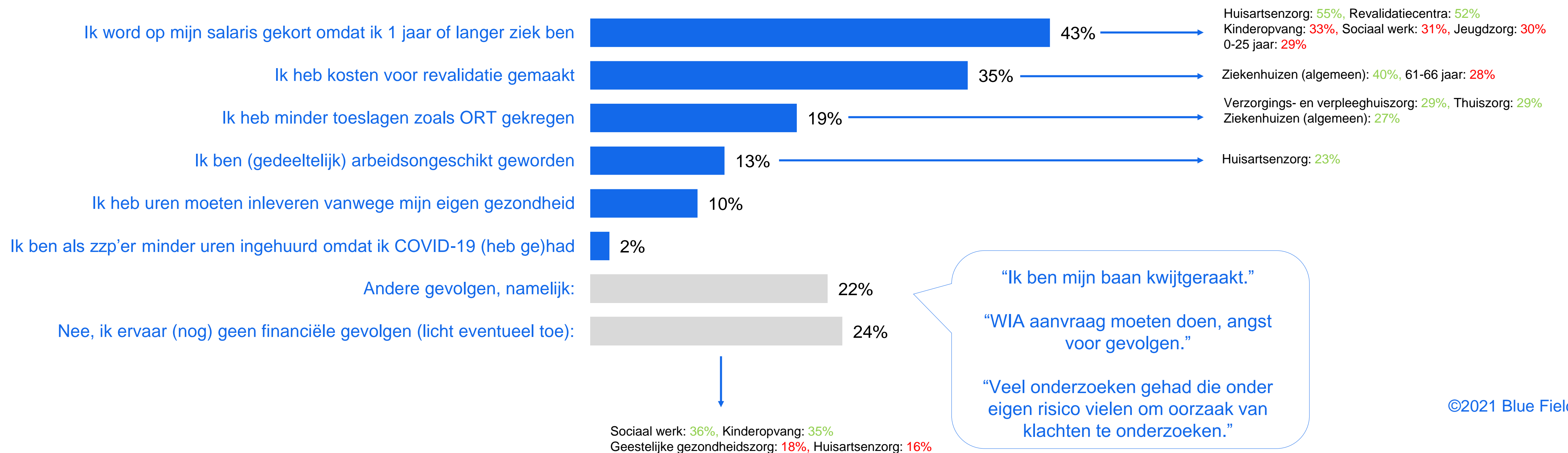

“Spierpijnen in benen.”
“Overprikkelingsklachten en duizeligheid.”
“Pijnlijke spieren en gewrichten.”

Drie op de vier melders geven aan financiële gevolgen te ondervinden van Long COVID

Ruim vier op de tien melders zijn op hun salaris gekort omdat ze één jaar of langer ziek zijn. Onder deelnemers die al (bijna) twee jaar ziek zijn, gaat dit op voor bijna negen op de tien. Melders in de huisartsenzorg en revalidatiecentra worden hier het vaakst mee geconfronteerd. Jongeren hebben tot dusver minder vaak met dit financiële gevolg van Long COVID te maken. Verder heeft één op de drie melders kosten voor revalidatie gemaakt. In mindere mate hebben deelnemers van het meldpunt kosten gemaakt omdat ze minder toeslagen hebben gehad, (gedeeltelijk) arbeidsongeschikt zijn geworden en omdat ze uren hebben moeten inleveren. Deelnemers die tijdens de eerste golf (tussen maart en juli 2020) besmet zijn geraakt, zijn minimaal dubbel zo vaak (gedeeltelijk) arbeidsongeschikt geworden als melders die een COVID-19 infectie opliepen in de periodes daarna. Een kwart van de deelnemers ervaart (nog) geen financiële gevolgen van Long COVID. In het sociaal werk en in de kinderopvang geldt dit voor één op de drie.

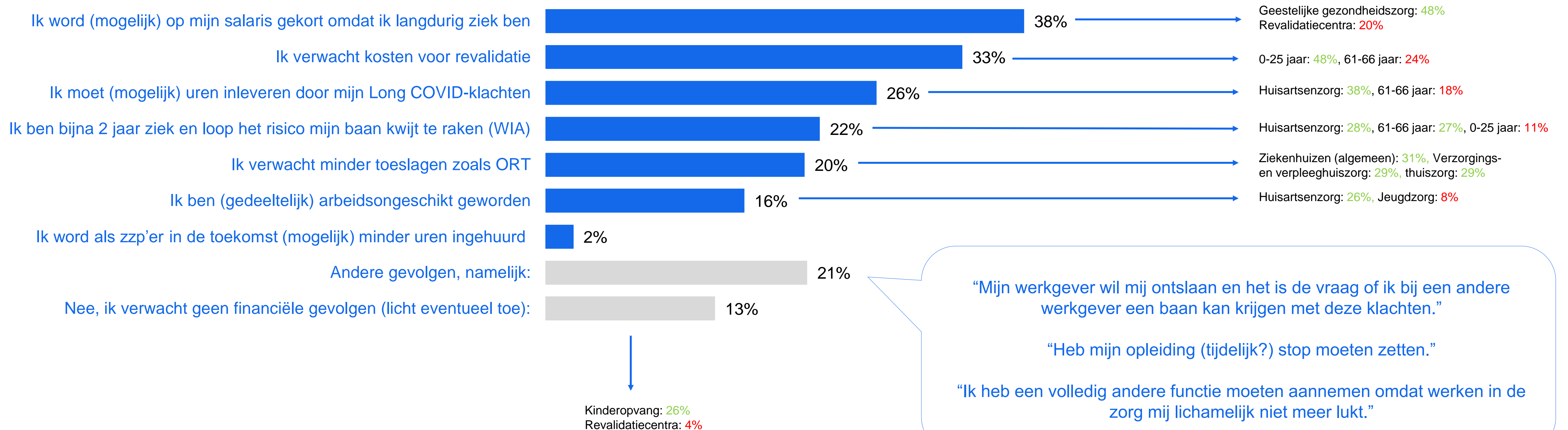
Zijn een of meer van onderstaande financiële gevolgen van Long COVID nu van toepassing op jou? Zo ja, welke? (basis: deelnemers meldpunt, n=4799)

Bijna negen op de tien deelnemers verwachten verschillende (financiële) gevolgen door Long COVID

In de eerste plaats denken melders (mogelijk) op hun salaris gekort te worden omdat ze langdurig ziek zijn. In de geestelijke gezondheidszorg verwacht bijna de helft van de deelnemers dit. Daarnaast verwacht één op de drie kosten voor revalidatie te moeten maken. Vooral jongeren zien dit vaak als realistisch scenario voor de toekomst. Een kwart voorziet uren te moeten inleveren, met name melders in de huisartsenzorg denken dat dit hen in de toekomst te wachten staat. Verder geeft één op de vijf aan bijna twee jaar ziek te zijn en het risico te lopen zijn/haar baan kwijt te raken en een WIA-uitkering te moeten aanvragen. Relatief veel ouderen (61-66 jaar) zijn hierop bedacht. Iets meer dan één op de tien deelnemers verwacht geen financiële gevolgen.

Verwacht je in de toekomst een of meer van onderstaande gevolgen door Long COVID? Zo ja, welke? (basis: deelnemers meldpunt, n=4799)

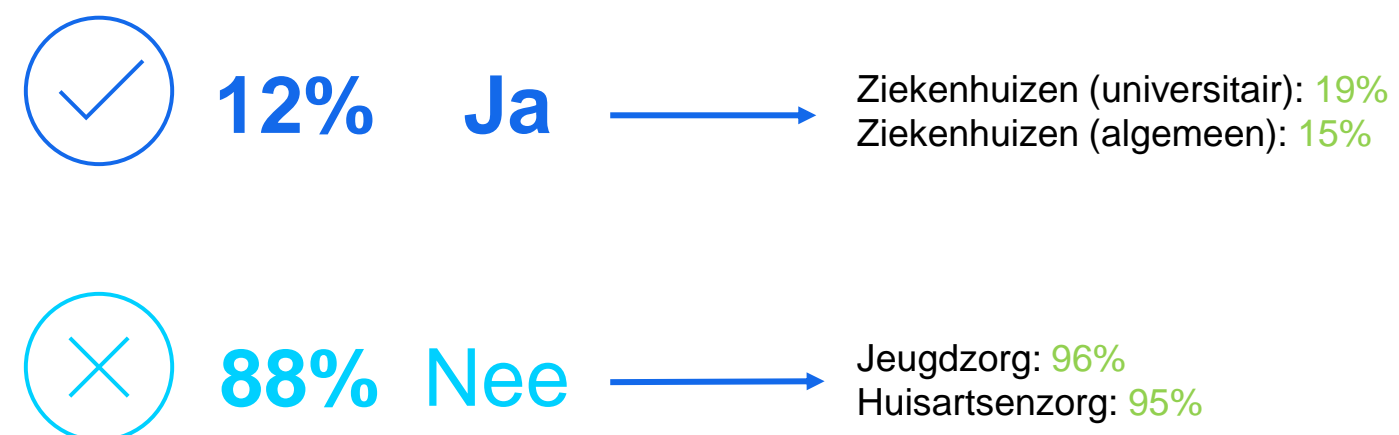

Bijna negen op de tien melders zijn niet in gesprek met hun werkgever over een oplossing voor hun financiële gevolgen door Long COVID

Melders die al twee jaar Long COVID hebben en het risico lopen hun baan kwijt te raken, zijn net zo sporadisch in gesprek met hun werkgever. Deelnemers die in ziekenhuizen werken, zijn wat vaker in gesprek met hun werkgever. In de jeugdzorg en huisartsenzorg komen de financiële gevolgen minder vaak ter sprake dan in andere branches. Wie wel in gesprek is met zijn werkgever, geeft in de spontane toelichtingen vaak aan te hebben gevraagd om een tegemoetkoming in de gemaakte kosten en/of salarisvermindering. Vaak is de werkgever hier niet toe bereid; als argument wordt meestal verwezen naar de cao. Op het gebied van revalidatiekosten stelt de werkgever zich volgens de deelnemers coulanter op. Deze zijn geregeld volledig voor rekening van de werkgever.

Ben je in gesprek met je werkgever over een oplossing voor jouw financiële gevolgen door Long COVID?

(basis: deelnemers meldpunt, n=4799)

Kun je toelichten waarover je in gesprek bent met je werkgever op het gebied van financiële schade door Long COVID?

(basis: toelichting gegeven, n=544)

“Om een tegemoetkoming in kosten zoals eigen risico en vermindering van loon na 1 jaar ziekte. Dit gevraagd omdat ik op het werk besmet ben geraakt.”

“Mijn werkgever heeft mijn revalidatie traject vergoed. Mijn werkgever denkt mee, maar wil mijn salaris in mijn 2e ziektejaar niet 100% uitbetalen, maar betaalt nu 70%.”

“Ik heb long COVID gekregen tijdens het uitoefenen van mijn beroep als verpleegkundige op een Covid afdeling. Ik vind dat ik recht heb op een financiële vergoeding, de werkgever geeft aan dat zij niet kunnen afwijken van de cao.”

“Werkgever betaalt mijn revalidatie.”

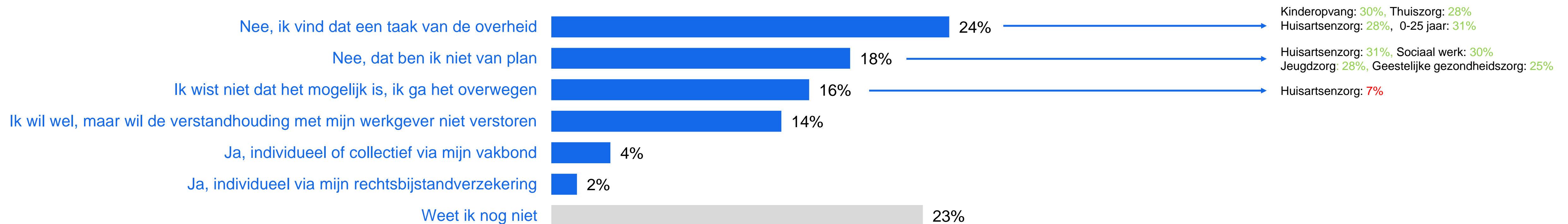
“Ik ben in gesprek over mijn salaris. Dit gaat vanaf nu naar 70% omdat ik inmiddels 1 jaar ziek ben. Ik ben op het werk ziek geworden en heb de werkgever gevraagd tegemoet te komen in mijn salaris. Mijn werkgever gaat dit niet doen.”

Deelnemers staan over het algemeen onwillig of twijfelend tegenover het aansprakelijk stellen van hun werkgever om zo de geleden schade te verhalen

Minder dan één op de tien melders lijkt vastberaden de werkgever aansprakelijk te stellen voor de opgelopen financiële schade. Eén op de zeven zou wel willen, maar wil de goede verstandhouding met zijn/haar werkgever niet verstoren. Een op de vijf is het hoe dan ook niet van plan. In de huisartsenzorg en in het sociaal werk is deze groep omvangrijker. Een kwart vindt dat het de taak van de overheid is om de geleden financiële schade te herstellen en stelt daarom zijn werkgever niet aansprakelijk. De resterende vier op de tien deelnemers wist of niet dat het mogelijk was en gaat het overwegen, of weet nog niet wat te doen.

Overweeg je om je werkgever aansprakelijk te stellen om zo de geleden financiële schade te verhalen?

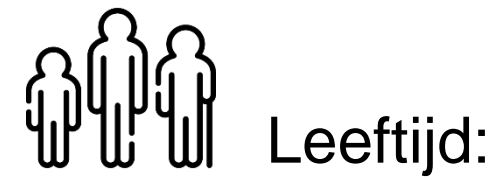
(basis: deelnemers meldpunt, n=4799)

Bijlagen

Achtergrondvariabelen

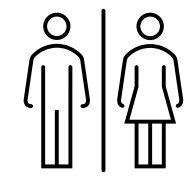
Leeftijd:

0-25 jaar:
4%

26-40 jaar:
25%

41-60 jaar:
58%

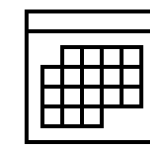
61-66 jaar:
13%

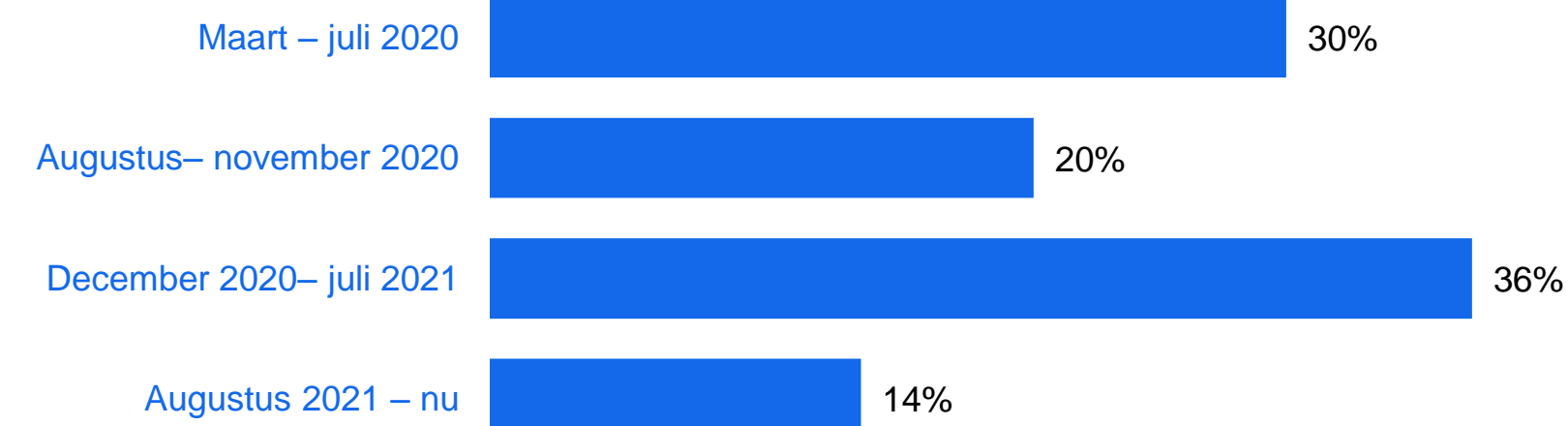
Geslacht:

 86%

 14%

Besmet geraakt tussen:

Werkzaam in branche:

	%
Verzorgings- en verpleeghuiszorg	22%
Ziekenhuizen (algemeen)	15%
Gehandicaptenzorg	11%
Thuiszorg	8%
Geestelijke Gezondheidszorg	6%
Kinderopvang	6%
Ziekenhuizen (universitair)	3%
Jeugdzorg	2%
Huisartsenzorg	2%
Sociaal werk	2%
Revalidatiecentra	1%
Ambulancezorg	2%
Gezondheidscentra	2%
Kraamzorg	1%
Apotheken	1%
Mondzorg	1%
Niet in zorg en welzijn, maar in een andere sector	15%

Totaal aantal deelnemers

4799